

За това наименование, что ѿ не нарѣкъль тогава, Майко, нѣ жено, има и друго размышленіе: При всичкы тѣ страданія крѣстны, за Спасителя е было ново мѣченіе, като е глѣдалъ на присѣдѣствующа тѣ тамъ своѣ Майкѣ. Надлѣжало е да ѿ подаде нѣкакво утѣшеніе, нѣ да го подаде съ такъвъ начинъ, что то като ще ѿ служи тѣ за отрада въ всичкый тѣ ѿ животъ, да не бы ѿ подвергнѣло сега подъ нѣкои наругателны присмывки и прѣслѣдованіе отъ стража на вразытѣ му, отъ кои то мнозина были още стояли тамъ при крѣстъ тѣ. Защо то они, като узнаяхъ че Майката Іисусова ся находи помѣжду нихъ, каквы ли не быхъ позволили на себе си дѣрзости? И за това Господъ не употребилъ това наименование, нѣ като поглѣднѣлъ кѣмто Іоанна рѣкъль на Майкѣ си: *жено! Это сынъ тѣ*. Послѣ съсъ поглѣдъ такъвъ пакъ като указалъ на Майкѣ си рѣкъль на Іоанна: *Это Майка ти*. Негли му е направилъ и нѣкакъвъ знакъ, за да ѿ отведе и отдалечи отъ тамъ; което и сторилъ ученикъ тѣ тоя чѣсъ и ѿ отвелъ въ кѣща тѣ си, като да не глѣда послѣдни тѣ страданія сыновни: защото при всичкѣ тѣ крѣпость на духъ тѣ ѿ и при всичкѣ тѣ ѿ прѣданность въ воли тѣ на Божественныя Промыслъ, кои то доволно ся засвидѣтельствувать отъ присѣдѣствіе то ѿ на Голгоѣа и отъ приближеніе то ѿ при крѣстъ тѣ, негли пакъ не бы могло матерне то сѣрдце да истѣрпи, като глѣда послѣднѣ тѣ борба на животъ тѣ съсъ смѣръть тѣ,